

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ ŽUPY
KOMENSKÉHO

Ročník XV.

V Uh. Hradišti, v květnu 1934.

1. číslo.

OBSAH :

Verif — milovat — pracovat !

V branné službě národa.

Časová otázka.

Vzdělávací hlídka.

Divadelní hlídka.

Hlídka loutkářů.

Zpráva župního zpravodaje her.

Besídka sokolské mládeže.

Ze župního předsednictva.

Naše rovy.

Jen ruchem žijeme. (Zprávy z jednot.)

Sokolské písemnictví.

Z redakčního stolku.

Kupujte u bratři živnostníků a obchodníků v Uh. Hradišti.

RAZÍTKA

vám dodá

FR. PETROI - UH. HRADIŠTĚ

Vodová i trvalá ondulace

v dámském i pánském kadeřnictví

U NENTWICHŮ

NA MASARYKOVĚ NÁMĚSTÍ

Žádejte jen

SOLIS - parketovou pastu, AUREX -
cídídlo kovů, Slováký krém na obuv
VÝROBKY CHEMICKÉ TOVÁRNÝ

J. LINHART A SPOL.

Kožené zboží,

tašky dámské a pánské, kufrý
v největším výběru

U ŠUBRTŮ, PROSTŘEDNÍ ULICE.

CUKRÁRNA U PLACHÝCH

v Prostřední ulici
Denně čerstvé cukrovíčky,
Dorty. - Zmrzlina. - Pečivo.

PÁNSKÉ PRÁDLO FERDA MÁDR

RAŠÍNOVA ULICE.

Uhlí, dříví, stavební hmoty
jen

u NEUSSERŮ

v Uh. Hradišti.

Doporučuje se

Jana Gabriela násl.

JAR. PAŘÍZEK,

obchod zbožím koloniálním a materiálním,
Uherské Hradiště

Uložte-li své úspory u největšího
peněžního ústavu Moravského Slovácka

SPOŘITELNY města Uherského Hradiště,

prispíváte k hospodář. rozvoji našeho okresu.
Stav vkladů a fondů přes 83 milionů Kč.

Kupujte u nás - kupte dobře!

JAROSLAV NOVÁK

Uherské Hradiště.

DOPORUČUJEME KNIHKUPECTVÍ
A OBCHOD HUDEBNINAMI

KARLA KOPECKÁ

Uherské Hradiště

vedle pohřebního ústavu Charitas.

HEDVÁBÍ - LÁTKY

HÁTLE

Uherské Hradiště.

Ochutnejte naši

kávu Mocócu od Valentíků.

FOTOPOTŘEBY

v drogerii

R. TOMEK u pošty.

Knihy a kancel. potřeby

Ferd. Sukaný,

knihkupectví,

Uherské Hradiště.

TISKOPISY ●

všech druhů v moderní úpravě
a za levné ceny u firmy

K. Hylský, Uh. Hradiště. Tel. 142

VĚSTNÍK

SOKOL ŽUPY KOMENSKÉHO

1. číslo.

V květnu 1934.

1. strana.

Verit — milovat — pracovat!

Nemůžeme věru lépe vzpomenouti letošního 15. výročí tragického skonu generála Milana Rastislava Štefánika, než uvědomením si podstaty jeho životního hesla: „Verit — milovat — pracovat!“

Štefánik věřil ve svobodu a mravní schopnost našeho národa, jeho víra nebyla slepá, ale dávala mu pevnou základnu, na níž stávil. Byla to prostá tvůrčí víra jedince, víra v ušlechtilé síly národa — jeho víra je také jeho odkazem národu. Národ svými jedinci musí důvěřovati sobě i své budoucnosti, my všichni musíme důvěřovati ve vlastní síly osvobozeného národa, v jeho ušlechtilý základ a mravní podstatu.

Co pomůže víra, není-li láska. Štefánik to věděl, proto miloval svůj národ, miloval vědu, pravdu i mravnost. Jen touto obětavou a nezištnou láskou přinášel Štefánik národu největší oběti, vždyť v lásce našel účel, v lásce našel štěstí, v lásce našel věčnost. Lásce k národu a vlasti přinesl obět nejvyšší. A odkaz Štefánikův? Milovati národ a jeho svobodu, milovati láskou živou, čistou a nadšenou. Odložiti nenávisť a zlobu, vždyť tyto jsou projevem naší mravní chudoby. Jen láska tvořivá, jen láska nadšená k vlasti a národu a k práci pro národ a vlast povede nás spolehlivě na cestách našeho života přes všechny zloby lidské.

Štefánik věřil v ušlechtilé síly našeho národa a láskou obětavou a nezištnou pracoval k jeho osvobození. Štefánik nám ukázal cestu k svobodě, Štefánik nás stále pobádá: „Pracovat, pracovat je třeba úsilovně a vytrvale na všech stranách.“ Práce je tedy Štefánikovým odkazem: vytrvalá práce k povznesení národa a k zajištění jeho samostatnosti a svobody, poctivá a obětavá práce, posvěcená ideály pravdy a práva.

Štefánik byl do duše proniknut poctivostí, láskou k pravdě a přísné mravnosti. Poctivost, pravda a mravnost pomohou národu a vysvobodí jej z malosti a dodají mu potřebných sil k dalšímu životu.

Nestačí jen práce svorná a poctivá, tato musí být posvěcena vědomím kulturní a politické jednoty našeho národa. Štefánik při vši práci měl vždy na mysli československou jednotu. Byl potomkem českých emigrantů a neznal rozdílů mezi Moravou a Sloven-

skem, mezi Čechem a Slovákem. Nejednou své názory vyslovil a a podle nich jednal. „Nesmieme sa drobiť na Čechov a Slovákov, ale máme mať pred očima jedine to, ako by Česi boli Slováci na Morave a v Čechách bývajúci a Slováci na Slovensku bývajúci Česi.“ A jindy řekl: „Chcel by som, aby sa Slovák cítil v Plzni práve tak doma, ako sa má cítiť Čech doma v Nitre.“ V duchu Štefánikově si musíme uvědomiti, že Čechové a Slováci jsou úzce spjati navzájem jak životními zájmy, tak i kulturou a jmenovitě krevními svazky. Naši povinností jest tedy pracovati svorně a poctivě za kulturní, politickou a národní jednotou našeho národa.

Sokolstvo má v první řadě uskutečňovati Štefánikův odkaz národu, vždyť Štefánik viděl v něm budoucnost národa. Celý jeho život je vlastně nejkrásnějším ztělesněním sokolské myšlenky. Zdůrazňoval pěstování tělesné zdatnosti, neboť tato je podmínkou čisté duše. „V znepravnelom tele sa neuchová čistá duša, ako v špinavej košeli nemôže byť čisté telo.“ Pěstování tělesné zdatnosti — toť podle Štefánika pěstování mravní čistoty, silné vůle, mužné statečnosti a bystření rozumu. Ant. Konečný.

V branné službě národa.

V prosinci minulého roku dostal jsem do Věstníku příspěvek z malé jednoty venkovské. Sestra vzdělatelka poslala opis dopisu vojáka — Sokola, jenž jest svědectvím, že sokolská výchova je nejlepší výchovou k brannosti národní. Nemohl jsem otisknouti dopisu dříve, činím tak nyní s malými změnami časovými.

„Bratří a dorostí!

Není tomu dávno, co jsem opustil naši tělocvičnu, abych daroval malou část svého věku službám našeho národa. Abych se Vám přiznal, není to nic těžkého býti vojákem. Ten, kdo si dovede uvědomiti, proč tu je, koná své povinnosti poctivě, chrání především sama sebe a tím i nepřimo své rodiny, celého státu. První podmínkou, která činí vojáka vojákem, je kázeň. Zde ve škole nám bylo řečeno: „Kázeň je hrdé vědomí vojáka, že se dává bez omezení do služeb celku, a to že je lidsky dobré a krásné,“ čemuž dávám za pravdu. Buďte proto i Vy v naší tělocvičně ukázněni a zvykejte si na pořádek! Poslouchajte svého bratra náčelníka a vedoucího, které jste si zvolili, plňte svědomitě jejich rozkazy, neboť ani jeden z nich není bezpodstatný! Cvičte pilně a chodte do kursů! Bude Vám to sloužit jen k dobru!

Mám se nyní dobře a měl jsem se dobře i na cvičišti, zač děkuji v první řadě a jen cvičení v Sokole, pak předvojenskému výcviku, o jehož zavedení má zásluhu zase jen Sokolstvo.

Měli jsme zde oslavu 15. výročí trvání našeho pluku, při kteréžto slavnosti konala se přísaha nováčků. Srdce mi radostí bušilo při pohledu na šiky mladých lidí, když zazněl povel „K počtě zbraň!“ a 1300 hlavních zíralo nad našimi hlavami k modrojas é obloze. Před námi ozdobené poprsí presidenta a za ním stíhací letoun. Po proslovu p. plukovníka K. následovala přísaha, která nezapomenutelným dojmem působila na mou roznícenou duši. „Tak přísaháme!“ ozývalo se po celý den v mém srdci. Nyní jsme již opravdovými vojáky, hotovi položit své životy za blaho vlasti. Snažte se i Vy všichni státi se ochránci našeho mladého a malého státu, který jest obklopen se všech stran nepřáteli a potřebuje tudíž zdatných, uvědomělých a nepřemožitelných mužů. Velmi často zalétají mé myšlenky k Vám, bratří a dorostí, vzpomínám na večery, které jsem s Vámi prožil, a přál bych si, abyste se za ten rok, co s Vámi nebudu, tak změnili a počtem zvětšili, abych Vás pak nepoznal jak v chování, tak ve výkonech, aby se z Vás stali opravdoví Sokolové.“

Tolik z dopisu neznámého mně vojáka, sokolského odcho- vance malé venkovské jednoty. Odnal si na vojnu dobrou sokolskou kázeň a výchovu, poznal, že náčelník a vedoucí ukázali mu správnou cestu životní. Přeji mu, aby se vrátil zdrav a svěží do své jednoty a pracoval mezi svými v duchu Tyršově na tělesné zdatnosti a duševní vyspělosti mladších bratří a dorostenců.

-čn-

Časová otázka.

Krise doléhá na všechny snad vrstvy společenské a proto ji samozřejmě pocifujeme i v životě spolkovém. Výtěžky podniků nejsou takové, jako bývaly a členstvo neplatí tak svědomitě příspěvků jako dříve. O tom ví nejlépe pokladník jednot a poboček.

V placení příspěvků můžeme rozéznati tři druhy bratří: jedny více méně majetné, kteří platí více nebo méně pořádně, druhé nemajetné, kteří prostě nezaplatí a již se o věc nestarají, a třetí také nemajetné, kteří, nemohouce zaplatiti, vystupují. A právě v těchto často ztrácíme uvědomělé a opravdové členy.

Onehdy jsem mluvil s jedním bratrem, který náleží do této skupiny. Je to zásadní Sokol a před časem v jednotě velmi pilně pracoval. Jest vyučen tesařem a koupil si menší hospodářství. V poslední době nás překvapovalo, že se neúčastní schůzí a vůbec se Sokolu jaksi vyhýbá. Tázal jsem se ho tedy, proč to činí. A on mi řekl: „Víš, ono je to zlé. Já jsem v duši Sokol, jako jsem byl dříve. Ale v loni jsem vydělal 80 Kč za celý rok a mám rodinu, tedy uznáš, že každá vydaná koruna jest u mne velkou položkou. Příspěvků platiti nemohu a než bych působil jednotě škodu tím, že bych nezaplatil, raději nebudu v Sokole.“

Navrhl jsem mu, že to ve schůzi nějak rozřešíme, aby nemusel platit. Že nemusí být zapsán, když nechce, aby tím trpěla pokladna, ale jen aby chodil opět mezi nás.

A on zase odpověděl: „To tak nejde. Styděl bych se mezi vás přijít, když bych si musel myslet, že kterýkoliv z bratří, byť i sokolství sobeměně chápal, může na mne pohlížeti shora proto, že nemohu platit.“

Myslím, že z těchto několika řádek každý pochopí, co chci říci. Pro hmotnou krizi trpí ideál Tyršův! Ztrácíme ze svých řad hojně myšlenkově lepších Sokolů, než jsou mnozí z těch, kteří mohou zůstat, protože jsou hmotně zabezpečeni. Nikdo ani nepochopí, jaký duševní boj prožívá často chudý bratr, než se rozhodne vystoupit, ač by rád zůstal.

A zde začíná naše sokolská povinnost. Musíme zakročit, abychom umožnili bratřím, neschopným platit, členství v Sokole, jako jsme nedávno umožnili výdělek nezaměstnaným bratřím sklářům. Je zde jen jediné možné řešení: pro nezaměstnané a placení neschopné bratří měl by se příspěvek úplně zrušit. Sokolská čest by každému bránila, aby se této výhody nezneužívalo.

Tento krok by ovšem znamenal finančně ztrátu, ale ideově by jistě prospěl. Proto si připomeňme: „Ni zisk . . .!“ a provedme to!

Vzdělávací hlídka.

Blíží se důležité výročí.

4. května bude tomu patnáct let ode dne, kdy Československo ztratilo leteckým neštěstím u Vajnor svého prvního ministra války, vynikajícího Slováka, učence-generála, Dra Milana Rastislava Štefánika.

Za těch patnáct let od své smrti stal se Štefánik v ústech lidu národním hrdinou. Svou činností jako student i za války byl hlasatelem jednoty československé. Dnes se však často snaží užití jeho čistého jména pro své záměry i směry právě opačné slovenští autonomisté a separatisté. Je věcí bojovníků za československou jednotu, aby tomu zabránili. Sokolstvo zde tedy má také určitou povinnost.

Slováci právem vytýkají, že západ republiky Štefánika málo zná a uctívá, ba že málo známe i Slovensko a jeho kulturní život. Nemůžeme jim dokázat opak nijak jinak, než když začneme v tomto směru pracovat, poučovat členstvo i lid. Je třeba, aby se ve všech jednotách a pobočkách uspořádaly slovenské a Štefánikovy večírky, nebo aspoň informativní přednášky, po případě, aby Sokol dal podnět k oslavám v obci.

Pořad večírku může být jednoduchý a nenákladný, ale věcný a cenný. Stačí přednáška o Štefánikovi, dále přednáška o pomě-

rech nebo o sokolské činnosti na Slovensku a přednes slovenských básní a básní o Slovensku. Můžeme vsunouti pro zpestření pořadu také několik slovenských národních písní. Jsou lehoučké, působivé a krásné. Kde to lze, zavolejte si řečníka ze Slovenska, ten dovede slovenské poměry lépe vyložit! — A vstupné pokud možno nízké, nejlépe vůbec bez vstupného — pracujeme pro ideu, ne pro zisk!

Potřebné prameny pro přednášku i vhodné básně najdeme v literatuře dost a dost. K přednáškám na př. Fr. Loubala: „Dr. Milan Rastislav Štefánik“ (Kč 4'50), J. Kudely: „Památce M. R. Štefánika“ (2 Kč), Jos. Krause: „Sokolská činnost na Slovensku“ (Kč 2'50); všechny tři knižičky vydal Moravský legionář v Brně. Také ve starých ročnících „Sokolského vzdělavatele“ najdeme vhodnou látku. A básně? Na př. Josef Kopta: Štefánik; Martin Rázus: Hoj, zem drahá, Maryša B. Čárecká: Osvobozenému Slovensku, a spousta jiných, českých i slovenských. Jar. Bělíč.

Rozvrh vzdělávací práce na rok 1934.

Již čtyři měsíce uplynuly z letošního roku, měsíce velmi důležité ve vzdělávací práci. Důležité proto, že vzdělávací práce nesla se za hesly: jedinec, rodina, národ, slovanství, lidství. Ježto župní věstník nemohl v těchto měsících býti mluvčím vzdělávací práce a pro měsíc květen jest stanoveno doplňování hlavních myšlenek látky, probírané v dřívějších měsících, uveřejňují rozvrh vzdělávací práce od ledna, aby vzdělavatelé mohli v prosloveh dohoniti, co snad bylo zanedbáno.

Leden. Heslo: jedinec. Pro členstvo: proslovy o dnešním člověku, o živém náboženství, přednáška o Sokolu — člověku. Pro dorost: proslovy o Tyršovi — ideálním jedinci, o čestnosti, závaznosti slova, přesnosti, dochvilnosti. Pro žactvo 10—14 let: proslovy o chudých chlapcích, kteří se proslavili (o Tyršovi, Fügnerovi a Masarykovi), o pořádku. Pro žactvo do 10 let: proslovy o pořádku, o dětství Fügnerové a Tyršové.

Únor. Heslo: rodina. Pro členstvo: proslovy o dnešní rodině a o brannosti v rodině, přednáška o Sokolu v rodině. Pro dorost: proslovy o odpovědnosti za budoucí vlastní rodinu a o čistotě, rozhovor o poměru k rodičům a sourozencům. Pro žactvo vyspělejší: proslovy o čistotě, o plukovníku Ševcovi a jeho rodičích a Nerudově matce. Pro žactvo menší: proslovy o čistotě a předčítání z „Broučků“.

Březen. Heslo: národ, slovanství. Pro členstvo: proslovy o pravém vlastenectví a o slovanském Sokolstvu, přednáška o Masarykově živé lásce k národu, o brannosti podle Masaryka a usnesení VII. valného sjezdu, o armádě. Pro dorost: proslovy o slovanském Sokolstvu a jak prospějí svému národu, besídka, věnovaná Masarykovi, plukovníku Ševcovi a československé armádě. Pro žactvo vyspělejší: proslovy o lásce k národu, o Masarykovi a o otužování. Pro žactvo menší: proslovy o tatičku Masarykovi a otužování.

Duben. Heslo: lidství. Pro členstvo: proslovy o podstatě humanity, bratrství a sesterství, v novém světě nová krásná země; rozhovor o Sokolu a socialismu. Pro dorost: proslovy o dobrém člověku (bratrství, sesterství), pro lepší život. Pro žactvo vyspělejší: proslovy o družnosti a o dobrém člověku (podle povídky Bož. Němcové). Pro žactvo menší: proslovy o družnosti a předčítání z „Babičky“.

Květen. Shrnutí látky. Pro členstvo a dorost: proberou se hlavní myšlenky z látky dřívějších měsíců. Vzpomenouti výročí tragické smrti Štefáni-

kovy a výročí našich hudebních skladatelů Smetany a Dvořáka. Lipany a Svátek práce. Pro žactvo: svátek matek.

Červen. Pro všechny složky sokolské heslem: Hus. Pro členstvo: Hus a dnešek, pro dorost: Husova opravdovost. Pro žactvo: Husova pravdomluvnost.

Doufáme, že vzdělavatelé našich jednot a poboček použijí těchto pokynů a doplní snad mezery v dosavadní své práci. V místních novinách již na počátku roku byl podán rozvrh vzdělávací práce pro měsíce leden až březen a doufám, že vzdělavatelé četli mé pokyny a jimi se řídili. Rozvrh vzdělávací práce na druhou polovici roku bude otištěn v dalším čísle Věstniku.

—cn—

Divadelní hlídka.

Soupis divadelních her pro sokolské jeviště.

Na schůzi župních divadelních zpravodajů, kterou uspořádala ČOS. zároveň s divadelní školou letos v Blansku ve dnech 31. března a 1. dubna, bylo členy divadelního odboru zjištěno, že některé jednoty uchylovaly se — ať již z nedostačujícího rozhledu po vhodné tvorbě dramatické nebo z důvodů kasovních — k takovým hrám, v nichž se dobré poslání divadla nejen ztrácí, ale působí i nezdravě, ba zhoubně po stránce mravní. Z pochopitelných důvodů neuvádím názvů her, snad bude k tomu příležitost styku osobního. Než tak hrát, sestry a bratři, raději nehrát vůbec. A pokud by se uplatňovaly jen zřetele kasovní, volte raději tačné zábavu než špatně vybranou hru.

Proto divadelní komise ČOS., aby usnadnila výběr her, vhodných pro sokolské jeviště, vydala první část seznamu, který na 8 stranách uvádí 230 her českých a slovanských spisovatelů s označením druhu hry, její proveditelnosti a výpravy: I. = drama. činohra, II. = komedie, hry, obrazy ze života, III. = veselohry, žerty, frašky, IV. = aktovky a V. = pohádky a hry pro mládež. A = lehká hra, B = hra s proměnami, C = hry výpravné. Zkratkami jest vyznačen i druh hry (činohra, drama, veselohra, fraška atd.) i dekorace (jizba, světnice, hostinec, zahrada a j.), uvádí se i počet úloh mužských a ženských i počet jednání. Tento soupis župa dodá všem jednotám, aby nadále ani ty nejmenší nepropůjčovaly sokolského jména hrám podřadným a nevhodným. Postupně upozorním na divadelní příručky, bez nichž by neměl býti ani nejmenší soubor divadelní.

Lad. Sotorník.

Hra o zlatém mamincině srděčku.

Jistě budete vzpomínati se svou mládeží na sokolském jevišti květnového svátku matek a nepochybíte, když zvolíte „Pohádku o mamincině srděčku aneb jak Kašpárek potrestal zlého Jeníka“. Pohádku napsal Karel Balák, má 4 jednání s Kašpárkovým veršovaným doprovodem. Jest to vědná pohádka, neboť tolik skutečného jest v ní obsaženo! Hlavní myšlenka pohádky: kdyby dítě bylo sebe horší, srdce matčino se mu přece nezatvrdí! Dětské úlohy jsou zde vlastně jen dvě, ale jsou to úlohy hlavní. Kromě toho je zde 5 úloh mužských a 3 úlohy ženské, jež však mohou hrát

dospělejší záci a zákyně. Dva hoši, Kašpárek a Jeníček, vyrůstají pospolu v sousedství, a přece jaký rozdíl jest v jejich povaze! Kašpárek miluje svou maminku, modré s nebe by ji snesl, kdyby to dovedl, a Jeník Kalvodů má pro matku jen hrubá slova, je neposlušný, v jídle vybírá y. Kašpárkovi zlelelo se matky Jeníkovy, i slíbil jí, že Jeník napravi. Jakým způsobem, to je dějem této pohádky. Čaroděj Dobroděj odnese Jeníkovi maminku do svého zámku, kde duchové starají se o její blahobyť. Za její nepřítomnosti Jeník je odkázán sám na sebe, aby poznal, že maminka jest na světě nejdražším pokladem. Dovi se, že maminka ze žalu nad nezdárným synem se utopí, i potlouká se o hladu a bídě po lesích, až srdce jeho pozná, že není nad matku. Až nastane u něho úplná náprava, čaroděj Dobroděj přivádí oželenou již matku zpět. Jeník došel u ni odpuštění. V závěru pak Kašpárek k dětem pronáší verše o zlatém srdcečku matčině. — Věru, krásná to pohádka a velmi vděčná právě pro tuto příležitost květinovou. Výprava jest snadná: prostá chudá světnice, prostranství na návsí, síň u čaroděje. Hru vydalo divadelní knižkupectví Frant. Švejda v Praze, jež také uděluje provozovací právo.

-čn-

Hlídka loutkářů.

Co budeme hrát? Pražský Radiojournal zařazuje do pořadu loutkové hry Otakara Šellera, na jehož trů, „Kašpárkovy trampoty v Kocourkově“, chci dnes upozorniti sokolské loutkáře naší župy. Je to velmi pěkná veselohra jež, zpracovává známé příhody kocourkovské: občané za požáru hasili domek nějakého chudáka místo vody bramborami, jež si do stříkačky uschoval policajť se svolením purkmistrovým; oběsili býka, jehož táhli na kostelní věž, aby se tam napásli trávy; chytali sluníčko do pytle a zavřeli je do studně; občané musí hlásiti požár den před tím, než stihne jejich majetek. Obecní tajemník Kašpárek je vinen za všechny hlouposti, jež slavná rada kocourkovská natropí, a je pokutován, že se musí zřici svých měsíčních příjmů ve prospěch obecní pokladny, až tresty dostoupí výše více než 100 let služby zadarmo. Sřfudem děje jsou příhody v souvislosti s návštěvou knižete v Kocourkově. Celek jest podán tak svěže, že předvedením této loutkářské hříčky jistě se zavděčíte svým malým posluchačům. Hra má 3 jednání, osob 6 muž., 1 žen. a koník; děj se odehrává v kanceláři, před kocourkovskou branou a v pokoji. (Hru vydalo nakladatelství Vaněk a Votava, Praha - Smichov, za Kč 1.20 v „Knihozně vybraných loutkových her“) svaz. 77. S nejlepšími čísly této sbírky seznámíme postupně naše loutkáře.)

-čn-

Dr. Josef Scheiner loutkářem.

Není jistě všem známo, že Dr. Josef Scheiner, bývalý starosta Československé obce sokolské, rád loutkářil. Při vši práci vždy mu zbývalo trochu času, aby se věnoval rodinnému loutkovému divadélku. V letech 1895—1907, dokud děti jeho byly malé, byl loutkářem ve všech osobách, od principála až k opoňáři, operatěru loutek, herci, ba stal se i spisov. telem loutkových her. Kancelářský stůl v jeho pracovně byl jevištěm, na němž vše bylo dílem domácí výroby. Bratr starostův, akad. malíř Artuš Scheiner, obstaral dekorace, vyřezal hlavy loutek a navrhl pro ně obleky, jež zhotovila matka Scheinerova a jeho choť Jarina. Herci byli manželé Scheinerovi a jeho dva bratři. Dr. Scheiner obstarával repertoír z největší části sám. Psal si nebo opravoval

loutkové hry a psal je se zálibou, vždyť loutkové divadlo bylo pro něho osvěžením po vyčerpávající práci. Hrávalo se téměř každé neděle a Dr. Scheiner připravil vždy něco nového, obyčejné vlastního.

Nejvíce si cenil Scheiner hry „Dva bratři“. Jest to rytířská hra o 5 jednáních s proměnou. Umírající otec odkazuje svému mladšímu synu dědictvím hlavní statky, ježto starší syn je nespoutané povahy, násilník. Starší syn chce se zmocnit dědictví násilím, chce čarodějným „vratíšípem“ odstranit mladšího svého bratra. Kašpárek se o tom doví a zachrání mladšímu bratru život tím, že získá uhlíže Matěje, aby se přestrojil do šatů rytířových a představoval mrtvolu jeho v rakvi, kolem níž planou svíce. Zbrojnoš Ruprt se diví, jak se sličný mladík změnil smrtí, sotva však odejde, Matěj se posadí v rakvi, neboť brní ho vše od ležení, má hlad a dopaluje ho vosk, jenž kape na něho, a také neustále vykuřování, i uteče z rakve. Kašpárek, změniv hlas, přiměl staršího bratra Bruna k pokání. A poslední výjev je opět plný humoru, na hrad přijdou si Matěj a jeho žena Kordula pro svou odměnu.

Uplynula léta. Z tatínka Scheinera stal se dědeček. Kdýž Ježíšek dětem synů Scheinerových nadělil loutkové divadlo, Dr. Scheiner zúčastnil se zahajovacího představení. Rozpomenul se na své rukopisné loutkové hry z doby dřívější a rozhodl se, že právě hru „Dva bratři“, někde založenou, vyhledá a přepracuje. V listopadu 1931 dal se do práce a chtěl přes vánoce býti hotov s rukopisem. Pracoval již v nemoci. Nejprve sám, později ji diktoval, ale již jí nedokončil. Poslední chvíle života Scheinerova platila loutkářství, psal pro vnuky tak, jako dříve pro vlastní děti. Po smrti Scheinerově našel se rukopis hry z doby dřívější, takže tato hra je celá.

Bylo to slavnostní představení 2. března 1932, kdy na novém divádelku „U Scheinerů“ na Výtoni byla hrána Scheinerova hra „Dva bratři“. Byla přítomna vybraná společnost z kruhů literárních a uměleckých i dětských, a hra pod dojmem nedávné smrti Scheinerovy působila mocně na velké i malé.

Hra „Dva bratři“ je odkazem starosty Československé ohce sokolské mladým sokolíkům a sokolicím. V příštím období jistě neopomenou ji sehrátí sokolské mládeži naše loutkářské odbory s vhodným slovním doprovodem tak, aby mládež porozuměla, kdo na ni touto hrou pamatoval. (Hru „Dva bratři“ můžete dostatí v „Knihovně českých loutkářů“ svaz. 257 za Kč 5.—, vydal ji Jos. R. Vilímek v Praze.)

Ant. Konečný.

Zpráva župního zpravodaje her.

Po schválení žup. tech. předsednictva nebude se letos v odbíjené hrátí o mistrovství I. a II. třídy tím způsobem jako vloni.

Ve třídě I. mistrovství se vybojuje zároveň jako vylučovací závod v rámci přeboru ČOS, a vítěz postoupí tedy do závodů krajevých. Místo i čas tohoto závodu bude včas oznámen, až budeme znáti den závodu krajevoého; jemuž župní závod musí předcházeti.

Ve třídě II. mistrovství se vybojuje v měsíci zří v některé ze zúčastněných jednot, která se o uspořádání závodu přihlásí a splní předpoklady hladkého průběhu závodu, aby se předešlo nedostatkům z roku minulého.

Jinak jednoty mezi sebou mohou hráti odbíjenou bez ohledu na zařazení ve třídách, rovněž i ostatní hry, jako košíkovou, házenou a stolní tenis, mají-li ovšem svá družstva hlášena župě. Doporučují proto jednotám a pobočkám, které dosud svých družstev župě neohlásily, ať tak učiní ihned (jmenně seznamy).

Pro styk jednot se sportovními kluby je podmínkou soupis (registrace) ČOS. Přihlášku k soupisu učiní jednota (ne tedy odbor) ČOS prostřednictvím župy na předepsaných tiskopisech, které mohou si jednoty vyžádati u tajemnického úřadu župního. Za každého hráče zaplatí jednota Kč 3 složenkou přímo ČOS, a dostane pak rovněž přímo průkazanky.

Pro všechny zápasy platí však loňské usnesení žup. tech. předsednictva, že zápasy musí se před konáním hlásiti žup. zpravodaji her a výsledky vykonaných zápasů musí se hlásiti nejdéle druhého dne rovněž žup. zpravodaji (u odbíjené na předepsaných tiskopisech).

Dosud hlášeny a vykonány tyto podniky:

25.3. v Uh. Ostrohu,	odbíjená,	Sokol Uh. Hradiště—Sokol Uh. Ostroh	3:2
14. v Uh. Hradišti	" "	" — S. K. Bafa	3:2
2.4. ve Zlíně	" "	" — "	2:3
8.4. v Uh. Hradišti	" "	" — Sokol Uh. Ostroh	5:0
22.4. "	" "	" ženy — " Kyjov - ženy	5:0
21.1. "	stol. tenis	" — " Napajedla	3:6
4.3. "	" "	" — " Uh. Ostroh	9:0
11.3. v Uh. Ostrohu	" "	" — "	6:3
25.3. v Uh. Hradišti	" "	" dor. — " Zlín-dorost	5:2
2.4. ve Zlíně	" "	" " — " " "	3:6

Prosím všechny jednoty a pobočky, aby mně oznámily, hrají-li košíkovou a stolní tenis. Uhersko-hradištská jednota je ochotna vyslati své družstvo košíkové do jednoty nebo poboček k sehrání cvičných zápasů za úhradu jízdného. Nabídky prosím na mou adresu. Ve stolním tenise, bude-li dosti zájemců, sehraťo by se na podzim župní mistrovství.

Nazdar!

Franta Blaha, žup. zprav. her.

Besídka sokolské mládeže.

Náš národní bohatýr.

Milé děti! 4. května letošního roku bude tomu 15 let, kdy nad Bratislavou spadl meteor, jenž způsobil našemu národu tolik zármutku. Stará matička, rodná země slovenská, celý československý národ vyčkávaly letadla Štefánikova, aby uvítaly ho v samostatném státě československém. Vracel se Štefánik po velké práci za světové války, aby vybuďoval československou armádu v duchu našich legií. Místo slavnostního uvítání nastal všeobecný zármutek a žal nad tragickým skolem toho, jenž se tak zasloužil o naše osvobození. Každého roku vzpomínáme tohoto truchlivého okamžiku a touto vzpomínkou uctíváme památku mrtvého bojovníka-

bohatýra za naši národní svobodu, Milana Rastislava Štefánika.

Krásný byl život Štefánikův, tak krásný, že lid slovenský opřádá jej četnými legendami. Štefánik byl synem chudých rodičů, ale svou pílí, svědomitostí a láskou k práci stal se jedním z nejstatečnějších synů národa československého. Srdce jeho vždy hořelo nesmírnou láskou k porobené otčině a tato láska za světové války projevila se nejkrásnějším příkladem obětavosti. Štefánik pracoval vědecky jako hvězdář a když viděl, že jeho práce je potřebí jinde, postavil se v řady bojovníků za svobodu svého národa hned po bok našeho tatíčka Masaryka. Z hloubavého hvězdáře stal se bohatýrský voják, jenž nelekal se kulí, šrapnelů a granátů, jenž pohrdal životem, když hleděl vsťfíc jisté smrti, jen aby vybojoval zároveň s jinými svému národu samostatnost a svobodu. Není divu, že za své hrdinské činy stoupal v hodnostech vojenských, až posléze v hodnosti generála slavné české armády oslavil příchod nové svobody do českého a slovenského kraje. A všechnu tuto práci konal za chatrného zdraví, ale jeho duch byl silný a vytrvalý. Leckdy zdálo se mu, že nedočká se dne Osvobození, nejednou svým přátelům připomínal své přání, aby, kdyby v cizině zemřel, dovezli ho domů. Společný velký cíl měl Štefánik stále na mysli a tomuto cíli věnoval vše. Kolik mu jen dalo práce, aby s Masarykem a Benešem přesvědčili a získali svět, že ten bývalý stát rakouskouherský, v němž žijí v porobě Čechové a Slováci, jest nespravedlivý, násilnický a že musí býti zničen, abychom my, národ československý, byli svobodni. Štefánik a jeho spolupracovníci nežádali darů, milosti pro národ československý, ale pracovali, aby národ sám svou krví a obětí vybojoval toho, co mu právem náleží.

Jako hrdina zemřel Štefánik! Zemřel, padl na poli cti a slávy, ale jeho dílo a jeho zásluhy budou žít v národě našem do nekonečna. 4. května každého roku budeme vzpomínati osvoboditelského díla a tím uctívati nehynoucí památku Milana Rastislava Štefánika.

Milé děti! Věřte v dobrou budoucnost našeho národa, jako jí věřil náš Štefánik, milujte svůj národ a vlast, jako je miloval náš bohatýr, pracujte pro ni, aby vzkvétala ve svých jedincích i v celku tak, jak toho po vás žádá duch našeho národního bohatýra.

Ant. Konečný.

Ze župního předsednictva.

I.

Župní valná schůze konána 25. března 1934 za účasti zástupců všech jednot kromě jediné. Míle působila přítomnost čestného župního starosty Dra Karla Kozánka z Kyjova a zástupce ČOS. sestry Stýblové z Prahy, která připojila ke svému projevu vzácné pokyny a rady ze své bohaté zkušenosti. Stav členstva v její zprávě, uveřejněné ve „Věstníku sokolském“.

tyká se cvičičího členstva, neboť všeho členstva jest v naší župě asi 6.900 mužů a žen kromě dorostu a žactva. Župní věstník bude se vydávati opět povinně pro všechno členstvo, po případě pro sokolské rodiny za dřívějších podmínek s číslováním od valné hromady. Bylo vysloveno přání, aby pro všeobecná úsporná opatření byl obsahem, pokud to jen možno, zhuštěný a rozsahem uměrně stručný. Smutný hospodářský stav velké části jednot, které dluží župě 30.000 Kč, vyžádal si zřazení hospodářského odboru župního.

Župní veřejné cvičení bude letos v Kyjově. Volby byly provedeny podle navržené kandidátní listiny jednomyslně. Celé jednání prodchnuto bylo dobrým sokolským duchem s mužným předsevzetím: „Vytrvat!“ — Nazdar!

II.

V sobotu a v neděli 5. a 6. května 1934 budou velké slavnosti československé vzájemnosti na Bradle na památku 15. výročí smrti generála Štefánika. Bratři a sestry ze Slovenska čekají hojnou účast z moravského Slovácka, zvláště z jednot pohraničních. Neopomeňte pro tento významný podnik buditi v každé jednotě a pobočce náležitý zájem!

III.

Při svědomité přípravě na veřejná vystoupení jednot a poboček a na náš župní slet, chystejte se poctivě na krajský slet v Opavě (1. července 1934) a zároveň na návštěvu našich chráněnek na Těšinsku! Přesná data zájezdu na slet do Záhřebu, Sarajeva a Varšavy budou oznámeny včas.

IV.

Proveďte brzy soupis účastníků krajského sletu Sokolstva v Opavě, abyste mohli pak přesně a včas vyplniti tiskopisy, které vám budou co nejdříve poslány, abychom mohli stanovití počet cvičičích, ubytování, zakoupiti vstupenky a pod.

V.

V letních měsících užívejme hodně vzduchu, slunce a vody! Nezapomínejme na pochodová cvičení a táboření! Kde nejsou ještě zavedeny pravidelné lékařské prohlídky a zdravotní listy, dejte prohlédnouti aspoň účastníkům každého závodu! Vychováváme zdravého a úspěšného českého člověka. Kázeň a dobrý sokolský duch jest kouzlem našich úspěchů.

Nazdar!

Alois Cablik, župní jednatel.

Naše rovy.

Za sestrou Marií Kučerovou.

2. února 1934 zemřela na vnitřním oddělení vinohradské nemocnice v Praze Marie Kučerová, vdova po lázeňském lékaři v Luhačovicích, místostarostka luhačovské sokolské jednoty a předsedkyně jejího sociálního odboru. Byla převezena do Velkého Meziříčí, svého rodiště, kde se konal pohřeb za veliké účasti občanstva, zvláště z řad sokolských. Tělocvičná jednota Sokol v Luhačovicích vyslala na pohřeb své místostarostky čtyřčlenné poselstvo: dvě sestry a dva bratři. Se zesnulou sestrou se rozloučil vzdělavatel za sokolskou jednotu, obecní zastupitelstvo i Musejní společnost a sestra Šimonová pronesla poslední pozdrav za sokolské ženy. Marie Kučerová byla známa jako neúnavná pracovnice na díle Tyršové a Fügnerové; zúčastnila se budování nové sokolovny jako členka výboru Družstva pro postavení sokolovny v Luhačovicích; jako místostarostka jednoty řídila občas její výborové a členské schůze, zajímajíc se při tom vždy o náš veškerý sokolský život; svým vzácným uměním hudebním přispívala ke zvýšení úrovně sokolských podniků; nejvíce však ukázala své dobré srdce jako předsedkyně

sociálního odboru jednoty i jako štědrá podporovatelka všech sokolských snah ať šlo o stavbu sokolovny ať o tělocvičné, kulturní a sociální potřeby jednoty, ať konečně o různé jiné podniky. Kromě Sokolstva věnovala zesnulá velkou pozornost i jiným významným spolkům: byla členkou místního odboru Ochrany matek a dětí, výboru Musejní společnosti, jež i za její účasti vydala před několika lety skvělé národopisné dílo Luhačovské Zálesí, dále členkou obecního zastupitelstva, v jednom období i obecní rady. Při tom s nejménějším zájmem sledovala nynější život národní i mezinárodní; až do posledních let svého života se zdokonalovala v cizích jazycích. Svůj duševní obzor rozšiřovala každého roku cestami po republice i cizině; po každém návratu živě vyprávěla o svých dojmech, vždy dávajíc najevo zvláštní radost, kdykoliv mohla říci, v čem je naše republika před cizinou. Bylo to u ni pochopitelné, neboť prospěch národa a státu byl jí nade vše. To také potvrdila i její závět, již odkázala 70.000 Kč (témto účelům: Ustřední Matici školské v Praze 15.000 Kč, Brněnské Matici školské 10.000 Kč, Masarykovu fondu v Luhačovicích (na stavbu mateřské školky) 10.000 Kč, Sokolu v Luhačovicích 10.000 Kč (již dříve darovala též 10.000 Kč), Musejní společnosti v Luhačovicích 10.000 Kč, chudým obce Luhačovic 2.000 Kč, na pomník padlým v Luhačovicích 5.000 Kč, farnímu úřadu v Luhačovicích 5.000 Kč, chudým města Velkého Meziříčí 3.000 Kč. Kromě toho na pomník Dra Al. Rašina v Luhačovicích věnovala značnou částku, dosud přesně neurčenou, která však bude hodně převyšovat úhrnnou částku, věnovanou na účely shora uvedené. Všim právem zasluhuje zesnulá sestra M. Kučerová, abychom ji zachovali ve vděčné a milé vzpomínce.

jz

Za bratrem ředitelem Černůškem.

12. dubna rozlétna se v ranních hodinách po Veselí zpráva — „ředitel Černůšek zemřel“. Jméno a smrt Ta stručnost, pouhé jméno a předpoklad, že v celém městě a okolí budou věděti, kdo že to zemřel, jsou výmluvnějším dokladem o známosti než sebe delší nekrolog. A v sobotu 14. dubna byl pak veliký a smutný pohřeb. Mnoho významných lidí přišlo se rozloučiti se zesnulým — Byl ředitelem škol v v. a proto mu přišlo na pohřeb učitelstvo ze širokého okolí. Byl známým pracovníkem v různých spolcích, byl před dvěma lety starostou města a proto přišli členové spolků a zástupci města a úřadů, aby mu vzdali čest za jeho práci. — A jak souvisela tato jeho veřejná práce s jeho sokolstvem? Konal ji jako důsledek své sokolské povinnosti. — Narodil se r. 1872 v Drslavicích u Uh. Brodu, gymnasium studoval v Uh. Hradišti a byl mezi prvními absolventy tohoto nového českého gymnasia. Po skončení studií dal se na dráhu učitelskou. Ve svých 25 letech r. 1897 stal se členem Sokola. Pochopil brzy, že sokolství není jen tělocvik, nýbrž že je to myšlenka a vůle vychovati celý národ. Vychovati jej tělesně, duševně i mravně k takovému stupni, aby se mohl vyrovnati velkým a vzdělaným národům jiným. A toto pochopení postavilo ho mezi přední naše pracovníky. Stal se zakladatelem jednoty v Uh. Ostrohu a po svém příchodu do Veselí n. M. zakladatelem naší jednoty. Byl náčelníkem, jednatelem, starostou. A co ho pozvedlo na tato vedoucí místa? Že odkazu Tyršovu byl věren, že jej plnil ze všech sil, ale že jej také dovedl uplatniti vždy a všude. — Teď odešel. Odešel náhle, neočekávaně. Odešel nám rádcem, obětavým pracovníkem, opravdovým Sokol, poctivý a řádný člověk. A nám, kteří jsme zde zůstali, přísluší pracovati v jeho duchu, obětovati sebe a svou práci velké myšlence Tyršově, která zesnulému bratru byla vůdčí hvězdou po celých 37 let sokolské a veřejné práce. — Čest jeho světlé památce! Bratře Josefe Černůšku, odpocívej v pokoji! — Vám zástupcové župy, Vám sestry a bratři z okolních jednot, kteří jste se přišli rozloučit se zesnulým, děkujeme jménem sestry Černůškové a jménem jednoty za Vaši bratrskou lásku.

jedn.

Zprávy z jednot a poboček.

Jen ruchem žijeme.

Témice. Nový rok 1934 zastal nás v plných přípravách na šibřinky, v nacvičování scény „Z hře hmyzu“ (taneční rej od Boženy Holečkové, hudba K. Matějovce). Úspěch 4. února byl dokonalý. Takové účasti z celého kraje dosud u nás nebylo. Více než 50 úborů hmyzu a květin šly sestry samy. — Upozorňujeme již nyní jednoty pro příští zimu, že levně prodáme celou výpravu úborů i hudbu. — Narozeleniny presidenta republiky oslaveny besídkou za vydatné pomoci pěveckého sboru bzenecké jednoty. Díky jim! — 8. dubna divadlo žáků „Blaniční rytíři“ od Jar. Průchy velmi pěkným provedením povzbudilo starší členstvo k nacvičování první operety, kterou sehraje v květnu. — Cvičí se obstojně, ženy jsou plnější. — Vyhlíží jako malý stadion. Mnohým jednotám při úpravě cvičiště může být vzorem. Přijďte se podívat k nám na naše veřejné cvičení 15. července!

Z Nechvalina. 84. výročí narození presidenta Masaryka naše jednota uctila pěveckou a recitační besedou, pořádanou 4. března v Nechvalině a 11. března v Ostrovánkách: Pořad: 1. Hymny (mužský sbor); 2. Proslav vzdělavatele; 3. B. Smetana: Sláva Tobě (m. sbor); 4. A. Rechtořík: Narod svému pres. Osvoboditeli (báseň, přednesl St. Jančík); 5. N. Javůrek: Na Moravu (m. sbor); 6. Jan Rokyta: Masarykovi Osvoboditeli (báseň, přednesl Josef Zablounil); 7. Až já pojedu píseckou branou (m. sbor). Všechna čísla byla velmi dobře nacvičena a obecenstvo je odměňovalo zaslouženým potleskem. — Jako samostatný podnik v rámci oslav zahráli naši ochotníci v obou vsích „hru o velké lasce malých lidí“ — „Děda Štráchal jede k panu prezidentovi“ od Miloše Veselého. Veškeré úlohy byly zahrány skvěle, ale přece je třeba vytknouti, že se v poslední době u nás nevěnuje nacvičování divadel náležitě péce. Je to hned poznat — a obecenstva tím neziskáváme. Tedy po druhé pozor a více snahy u všech! — Třetím podnikem v rámci presidentových oslav byla přednáška vzdělavatele o brannosti a Masarykových názorech o ní ve členské schůzi 13. března. — Uctili jsme tedy narozeleniny našeho osvoboditele velmi pěkně. jb.

Žeravice. Naše jednota oslavila narozeniny presidenta Masaryka besídkou 10. března za hojné účasti občanstva. O presidentu-demokratu promluvil vystižně uč. Král. Po přednesu vhodných básní následovala tělocvičná čísla, jež se střídala s hudebními. Při těchto účinkovali: uč. Král a jeho pani, Kadlec a Kadlcová. Z tělocvičných čísel se zamlouvaly obecenstvu zvláště skupiny bratří, kteří snad po prvé vystoupili. Tato pochvala budí jim pobídkou k další činnosti i po této stránce. Ať se po druhé nevyhybají vystoupení na jevišti! Zdařilá besídka byla skončena nar. hymnami. V neděli velikonoční předvedl náš div. odbor hru Gabriely Preisové, „Její pastorkyňa“. Návštěva byla pěkná, provedení hry si ji plně zasloužilo. Zvláště vynikly v hlavních úlohách sestry Čechová jako Jenůfka a Chvátalová jako Kostelníčka. Mnohé zarosené oko v hledišti bylo důkazem, že účinkující těžké dušev. boje na jevišti nejen hráli, ale i je prožívali. I ostatní správně pochopili své úlohy a proto je dobře podali k úplné spokojenosti obecenstva. Tak, bratře žup. div. zpravodaji, nehrajeme na venkově jen šmejdi (a my ho dosud nehráli), ale hry třeba staré, ale hodnotné. A na této cestě jen dál a výš. -dru-

Z Bukovan. Na oslavu 84. narozenin pana presidenta konala 11. března naše pobočka přednášku o panu prezidentovi. Bratr Marcelín Selucký probral život presidentův od mládeži, zmínil se o činnosti jeho předválečné, o jeho neohroženosti za světové války a spolupráci s presidentem Wilsonem, kterak oba utvářejí novou mapu Evropy. Rovněž zhodnotil Masarykův zájem o věci politické, kulturní, hospodářské a zákonodárné dneška. Přítomní před-

nášejiho odměnili zvýšeným zájmem o práci presidentovu ve prospěch našeho národa a státu. Po přednášce sebrána hra „Rodné hnízdo“. Všichni účinkující zhostili se své úlohy svědomitě a připravili nám pěkný večer. Úspěch at' jest jim pobídkou k další práci na sokolském jevišti! Hra čerpá námět ze života venkovského a můžeme jí doporučiti všem menším jednotám a pobočkám.

Napajedla. Den československého zahraničí. Občanstvo města Napajedel a okolí, shromážděné 4. března 1934 v počtu asi 700 osob na odpoledním a večerním podniku zdejšeho Sokola, vzpomnělo svých bratří Čechů a Slováků v zahraničí, ať již na pevnině evropské nebo v končinách zámořských, poděkovalo jim za všechnu obětavou práci a snahu o posílení dobré pověsti československého jména v cizině i za všechnu účinnou a obětavou pomoc své staré vzdálené vlasti v dobách nejtěžších, přálo jim, aby statečně beze škod a ořesů přetrvávali tiseň dnešní doby, a prosilo jich, aby se vždy, jako dosud, cítili věrnými členy, bratřimi a sestrami naší rodiny československé s heslem: „Láska za lásku — věrnost za věrnost!“ — Dramatický a hudební odbor Sokola nastudoval a provedl 24. a 25. března 1934 operetu „Krista z myslivny“ Ze úspěšně, to potvrdila nejen obě představení, ale i opakování hry 28. března za lidové vstupné. Režisér Homolka s dirigentem Štutíkem vykonali poctivý kus práce a museli zdolat i nejednu překážku, ale právě tím ukázali, že jsou na pravém místě. Krista (s. Úřednicková) hlavně na nedělním představení svým hereckým i zpěvním výkonem cele si podmanila návštěvníky, rovněž tak i br. Ježíšek v úloze cisaře Josefa. Velmi dobří maskou i výkonem byli představitelé ostatních úloh a projevili plně pochopení a proctění svých úloh. Hodnotíme uznale opravdu krásnou výpravu, svěžest i eleganci tanců ve 2. jednání, pohotovost sborů, krátce vše, co zjednálo představením dobrou pověst. Všude a u všech byla patrná dobrá vůle, která přispěla k dobrému zvuku dramatického i hudebního odboru. — Sk —

Z Koryčan. Činnost naší jednoty od Nového roku do konce března: V lednu nás zabavní odbor překvapil mašvarní zábavou, která se přes nepříznivé hlasy (mezi nimiž byl i hlas předsedy) vydatila a přinesla pěkný finanční úspěch. — 18. února přeměnil kinoodbor naše, až dosud němé kino na kino zvukové, jeho zvuková aparatura je velmi čistá, takže se těší velké oblibě; zejména české filmy jsou hojně vyhledávány. — 25. února byli jsme přítomni divadelní hře „Sestřičky u sv. panny Kláry“ od Haise-Týneckého. Byla to nejlepší věc ze všech, jež jsem v Koryčanech viděla, jak obsahem, tak i prvotřídním provedením. Všichni herci podali výkony co nejlepší zejména s. Sahánková v úloze sestřičky Kláry a s. Fádusová v roli bláznivé sestry Felicity. Dlouho jsme již na našem jevišti neviděli tak lahodné hry. Ne vždy se podaří vybrati dobrou věc a tak dobře ji obsaditi, jako tentokrát. — 7. března slavnostní akademie na počtu presidentových narozenin byla vyplněna proslovem, sborovými zpěvy, zpívaným kvartetem a hudbou. Opět se osvědčil náš hudební kroužek jakož i pěvecký sbor. — 18. března pokusil se režisér s kapelníkem uvésti na scénu operetu „Cikánečka“ od Doudlebského. Čička sama o sobě sladká, melodie lehké a libivé, takže přes krátký nácvik (s ohledem na nové síly, jež vystupovaly) odcházelo obecenstvo většinou nadšeno a celkem spokojeno. Bylo zřejmo, že naši ochotníci mohou se pustit i do operety a jsem jista, že při druhém pokusu bude úspěch větší a — zaslouženější.

Z činnosti Sokola v Uh. Hradišti od Nového roku. Všechny odbory pracovní byly na svém místě. Dramatický odbor Sokola představil se naší veřejnosti 20. ledna příběhem ze soudní síně o 3 dějstvích, „Přást, k'obouk, rukavička“ od V. Speyera za řízení bratra Dr. Ševčíka, provedení slušné. 25. února sebrána Hilbertova komedie „Sestra“ s úspěchem tentokrát proslavením. 18. března jsme viděli veseloherní novinku Viléma Wernera „Zuzana hraje vabank“. Úspěch slušný, všichni účinkující plně pochopili svůj úkol v celku i v podrobnostech. 22. dubna sebráli naši ochotníci psychologickou hru francouzského dramatika Jean Sermenta „Rybář stínů“. — Představení mělo slušnou úroveň, ac' hra vyžádala si velké svědomitosti v nacvičení i provedení. Dne 10. února byly sokolské šibfinky, úroveň velmi slušná. 15. března připravil dramatický odbor koncert vojenské hudby pět. pl. 27. — Na uctění narozenin presidentových připravila

jednota tělocvičnou besedu (6. března), jejíž pořad vyplnilo sokolské žactvo a dorost; beseda, jež měla velmi pěknou úroveň, byla opakována 11. března pro mládež. Všechny složky cvičební pilně nacvičují na veřejná vystoupení jednoty; 27. května bude dětský den a 10. června veřejné cvičení členstva a dorostu. Sokolské ženy měly 20. března obvyklý svůj „Večer bez mužů“, jenž nebyl na téže výši jako obvykle. — Branný výbor měl několik besedek cvičičiho členstva a dorostu. 14. února byla přednáška o účelu a čtení map a o orientaci v přírodě. 21. března o teorii střelby s praktickými ukázkami a 25. dubna o míření puškou a o kulometu. Vzdělávací sbor uspořádal 15. února zřadilou besidku dorostu na téma „My a naši rodiče“ s podáváním čaje a zákusků a 11. dubna besidku členstva, jež věnována dvěma českým básníkům, Macharovi a Sovovi. — Lyžařský odbor v lednu a v únoru podnikl zájezdy na Tesák a Lopeník a zúčastnil se žup. lyž. kursů a závodů na Lopeníku. Loutkářský odbor pamatoval na sokolské žactvo každého měsíce dvěma pěknými hrami, jimiž se zavděčil mladým posluchačům. — Po-bočka Polešovice, jež vznikla 2. února 1920 a má dnes na 100 členů mimo dorost a žactvo, byla navržena k osamostatnění. Cvičební její činnost byla velmi dobrá: 29 mužů, 14 žen, 14 dorostenců, 8 dorostenek, 58 žáků, 56 zá-kyň — toť průměr cvičební v poslední době, jenž jistě mluví pro osamostatnění. Jednota získala zarámovaný obraz druhého starosty Sokola br. Hynka Römera, zobrazující starostu v sokolském kroji z doby, kdy br. Römer vedl jednotu. Br. Römer byl starostou Sokola v letech 1874—1883. Obraz je v silném dubovém rámu a bude zavěšen ve výborovce. Ant. Konečný.

Sokolské písemnictví.

V tomto oddílu chce náš Věstník přinášeti pravidelné zprávy o knihách jež mají buď přímý nebo nepřímý vztah k našemu životu.

Josef Kraus: Sokolská činnost na Slovensku. Vydalo Družstvo „Moravský legionář“ v Brně. 1933. Stran 30. Kč 2.70. — Známý sokolský pracovník na Slovensku, jehož jsme poznali na prosincové vzdělávací škole u nás, vydal jádro své přednášky, již přednesl v mnohých sokolských jednotách na Moravě. Sokolskou činnost na Slovensku probírá v rámci vztahu československého, neboť správně poznamenává, že Sokolstvo je nositelem, hlasatelem a šířitelem, obhájcem i uskutečňovatelem vzájemnosti a jednoty československé. Bratr Kraus sleduje sokolskou činnost na Slovensku od prvních počátků až po dnešní stav a všimá si zejména vztahů mezi Čechy a Slovaky a otevřeně vytýká chyby české i slovenské. Zdůrazňuje různý poměr Čechů a Slováků k náboženství a k církvím a posléze promlouvá o československé jednotě a dává rady, jak řešiti československou vzájemnost do budoucna. Máme vztahy ke Slovensku jako župa přímo sousedící se Slovenskem a proto měli bychom si uvědomiti tento poměr mnohem lépe než kraje vzdálenější. Příručka Krausova může nám býti při tom rádcem i učitelem. Jen čisti ji a pracovatí za společným cílem!

Adolf Zeman: Plukovník Švec. Legionářský román. Nakladatelství Sfinx B. Janda v Praze 1934. Stran 328. Kč 19. — Známý legionářský spisovatel a člen Sokola v Praze — Podolí napsal román, jímž se snažil vytvořiti v plukovníku Švecovi typ Sokola, který až do důsledků promyslí a prožil Tyršovy ideje. — Dnes, když již odpočívají ostatky Švecovy v rodné zemi, bylo třeba, aby právě na hrdinném osudu Švecově ukázala se světová válka v pravé své přísernosti, aby se ukázala na oběti a krvi jichž si vyžádala svoboda národa. Máme ovšem válečné zápisky Švecovy, ale tyto jsou příliš kusé, než aby mohly býti životopisem člověka, jenž před více než dvaceti lety na velkém sletě všesokolském r. 1912 viděl v seřaděných šicích sokolských příští mohutné vojsko národní. Tam začíná život

Ševcův jako Sokola — národního bohatýra a končí kulí v Aksakově a slavným pohřbem jeho ostatků vloni na podzim. Zeman podal nám životní román plukovníka Ševce se vši dobovou věrností a objektivností a věnoval jej legionářům a Sokolům, neboť jedno jsou, vždyť legionářství se zrodilo z ideí Tyršových. Jsme svědky života Ševce od r. 1912 přes léta lásky a práce na Rusi, přes Starou družinu k prvnímu pluku legii, jsme svědky konfliktu Ševce pevného charakteru s vojáky, kteří pod tíhou válečných strasti působí mu těžké duševní boje, až konečně připravují Aksakovo s osudným, ale pro českou věc záchranným výstřelem. Jeho osud v podání Zemanově působí tragickou hrdinností, podanou objektivně a psychologicky velmi zdařile. Doporučuji tuto knihu sokolským knihovníkům i jednotlivcům.

Plukovník Josef Švec: Válečné zápisky. V úpravě pro mladé čtenáře vydal Dr. Josef Kudela. S mnoha obrázky a mapkami. Moravský legionář v Brně 1933. Stran 256. Kč 22:50. — Švecovy válečné zápisky jsou vlastně vzpomínky, psané po událostech, o kterých vypravují, jsou tedy zachycením válečných událostí, jak působily na duši Ševce. Přesto však jsou významným dobrým dokumentem, neboť Švec psal pravdu a nezakrýval ani vlastních chyb. Psal si tyto poznámky pro sebe, aby měl záznamy pro dobu pozdější. Neurčil jich tedy pro širší veřejnost, chtěl jich snad užítí pro pozdější zpracování paměti, ale řízením Osudu dostaly se československé veřejnosti v původním znění. Jíž v r. 1926 Památník odboje vydal tento „Deník plukovníka Ševce“ péčí Dra. Jos. Kudely, jenž nyní, máje na mysli mladé čtenáře, hlavně sokolský dorost, vynechal některé maličkosti, nemající významu pro poznání osobnosti Ševce, nebo zaměnil ruská slova českými a opravil sloh. Do rukou sokolského dorostu náleží tato kniha, z níž pozná Ševcův smysl pro povinnost, tíhu zodpovědnosti Ševcovy jako velitele československého vojska. Četbu zápisů Ševcových nalézáme i v rozvrhu vzdělávací práce sokolské na rok 1934. Seznamte mladé sokolské borce se sokolským borcem našich legií, ať jako pfišti obhájci vlasti pochopí, jak je třeba poslouchati zákonů pořádku a kázně a v čem se zakládá charakter českého vojáka.

-čn-

Z redakčního stolku.

Podle usnesení valné schůze župní Věstník sokolské župy Komenského bude vycházeti letos povinně pro všechno členstvo. Zástupci jednot a poboček tím dali najevo, že potřebujeme Věstníku jako mluvčího naší sokolské práce v kraji Komenského, jest ovšem také povinností všech sokolsky uvědomělých příslušníků, aby uznali své vztahy k Věstníku a projednávají je také skutkem. Jen touto spoluprací všech na společném díle můžeme se dopracovati zdárných výsledků a náš Věstník přivésti na nejvyšší metu.

Na dotazy jednotlivců připomínám, že zprávy pro valnou schůzi župní vyšly úplně samostatně od Věstníku, že každé jednotě a pobočce bylo jich posláno jen 5 výtisků a že tudíž nemůžeme dodatečně poslati těchto zpráv tolik, kolik je v jednotách odběratelů Věstníku.

Čekal jsem po celý měsíc, aby mně novinář jednot a poboček oznámil přesný počet odběru, ale jen málo jednot za tuto dobu tak učinilo. Z doby dřívější mám zprávy o odběru od 1 jednot, od ostatních nedostal jsem dosud ničeho. Bude se tedy posílati počet výtisků podle odběru loňského.

Jezto účtování Věstníku letos jest úplně samostatné, žádám pokladníky jednot a poboček, aby bratru pokladníku Hýskovi v Kyjově posílali platy na Věstník s poznámkou, že částka zasláná jest určena Věstníku. Uvědomte si, že vydávati a tisknouti Věstník na dluh nemůžeme a že finanční nepohodlosti brzdíte sami vydání dalšího čísla. Nemohu vydati nového čísla Věstníku, když dřívější není zapláceno.

Další číslo Věstníku vyjde koncem května, příspěvky do 25. května 1934. Píšte stručně, vystižně a jasně!

Ant. Konečný.

Tělocvičny a hřiště zařizuje, veškeré tělocvičné nářadí dodává

J. H U J Ň Á K A S Y N O V É,
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.
Ceníky, návrhy a rozpočty zdarma. - Za vše záruka.

ZUBY spravuje, nové
zhotoví zlaté
chrupy i plomby ZUBNÍ TECHNIK
BRATR STÁŇA INDRÁK.

UHERSKÉ HRADIŠTĚ
ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.

Pamatujte na sebe a své milé **ú s p o r a m i** na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHERSKÉM BRODĚ.

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

PRAŽSKÉ **tělocvičné** NÁŘADÍ **ČOS.** VÁS **ADAM**
ZÁVODNÍ PODLE VÝROBCE
PRAHA - KUNRATICE • Telefon číslo 570-15 • Neomezená záruka.

*Knihy, časopisy, hudebniny,
hudební nástroje*

v knihkupectví

A. Kieswettera
v Uher. Hradišti,
Masarykovo náměstí.

Divadelním odborům sokolským:
Všechny divadelní knihy.

VZORNÉ **CVIČEBNÍ ÚBORY**
SLAVNOSTNÍ KROJE
pro ČLENSTVO - DOROST - ŽACTVO
podle předpisu ČOS, vyrábí

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40-TELEFON 330-7-3

Podrobný ceník zašlu na požádání z d a r m a a vyplaceně.

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

RESTAURACE V SOKOLOVNĚ

HOTEL KORUNA V UHERSKÉM HRADIŠTI.

Výborná domácí kuchyně. Přírodní vína.

O hojnou návštěvu prosí _____

JAN HOLUB, restauratér.

Inserujte

v našem

sokolském tisku.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 25. každého měsíce. — Vychází měsíčně. Vydává Sokolská župa Komenského v Uh. Hradišti. Roční předplatné pro členy jednot a poboček sokolských Kč 3.—, pro nečleny Kč 10.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt a telegr. v Brně č. 44.820/VI. 13. V. 1920.